

Kultur- og kirke departementet
Postboks 8030 Dep.,
0030 OSLO

postmottak@kkd.dep.no

Oslo, 9. oktober 2009

HØRING – FORSLAG TIL ENDRINGER I LOV OM KRINGKASTING M.V. – GJENNOMFØRING AV AMT-DIREKTIVET I NORSK RETT

Vi viser til departementets høringsbrev av 09.07.2009, vedrørende gjennomføringen av direktiv 2007/65/EF ("AMT-direktivet") i norsk rett, og takker for anledningen til å få fremføre våre synspunkter.

1. Om Gets tv-tilbud

Gets tv-tilbud består av et lineært tilbud av både analoge og digitale tv-kanaler, som videresendes samtidig og uendret i kabel-tv nettet til alle kunder som abonnerer på de ulike tv-pakkene/kanalene. I tillegg tilbyr Get film på bestilling gjennom Video On Demand (VOD), der brukeren kan velge å leie filmer hvor de selv bestemmer starttidspunktet for visningen. Det lineære tilbudet omfatter ca. 130 tv-kanaler, mens filmleietilbudet gir tilgang til et utvalg av ca. 1400 filmer.

2. Generelt om AMT-direktivet og reguleringsbehovet

Get er enig i at utviklingen av nye medietjenester, og særlig fremveksten av interaktive bestillingstjenester, gjør det nødvendig å tilpasse kringkastingslovgivningen slik at den i hensiktsmessig utstrekning fungerer mest mulig teknologi- og tjenestenøytralt. Dette er viktig av hensyn til konkurranseforholdet mellom de ulike tilbyderne av distribusjons- og innholdstjenester. Samtidig er det grunn til å være forsiktig med reguleringsnivået, som må være forholdsmessig (ikke gå lenger enn nødvendig for å oppnå konkrete, nødvendige og definerte mål). I tillegg er det viktig å ta hensyn til at nye tjenester (slik som VOD) ikke reguleres for strengt, fordi dette kan påvirke innovasjonen og investeringstakten, og derved utviklingen av disse tjenestene til brukernes beste. Således er det også viktig med transparens og forutsigbarhet i reguleringen, slik at rammevilkårene er godt kjent for aktørene. Det vises også til at AMT-direktivet er et minimumsdirektiv, og at det bør være sterke grunner som

eventuelt skal tale for et avvik på nasjonalt nivå. For Norge som et lite land i den store medie verden er det viktig ikke å gi regler som setter oss i en særstilling i forhold til de øvrige land.

I så måte mener Get at departementets forslag på visse punkter ikke er klart nok, og skaper usikkerhet om hva som skal være virkefeltet for AMT-direktivet ved implementeringen i norsk rett.

3. Om definisjoner og begreper

Definisjonen av "program" i direktivets artikkel 1 a) og b) viser at en medietjeneste må bestå av *enkeltprogram* for å være omfattet. Dette innebærer f.eks. at en hel tv-kanal, som er sammensatt av enkeltprogram, ikke er et reguleringsobjekt etter direktivet.

Departementet anvender i høringsnotatet benevnelsen *redaksjonell kontroll* for å kunne avgrense medietjenester som vil falle inn under AMT-direktivets virkefelt etter norsk rett. Get vil vise til at direktivet bygger på begrepet *redaksjonelt ansvar*, som etter vår oppfatning gir et annet og mer omfattende språklig og faktisk innhold, og en tydeligere avgrensning i tråd med intensjonene i direktivet¹.

4. Om lineære audiovisuelle medietjenester

Innenfor dette tjenestebegrepet er Get distributør av analoge og digitale fjernsynskanaler, som videresendes i vårt nett, samtidig og uendret i forhold til mottaket fra kringkasterne. Selv om Get til en viss grad selv bestemmer sammensetningen av dette tv-tilbudet, f.eks ved å tilby ulike "pakker" av tv-kanaler, har Get ikke noen kontroll over eller ansvar for innholdet i de enkelte program som tv-kanalene består av. Dette tjenestetilbudet faller derfor klart utenfor direktivets virkefelt.

Grunnpakettilbudet er for øvrig sammensatt på bakgrunn av abonnentens prioriteringer, i henhold til bestemmelsene om abonnentvalg i kringkastingsreguleringen. Dette viser at det ikke er Get alene som avgjør hvilke tv-kanaler grunntilbudet skal bestå av, noe som ytterligere bekrefter at Get ikke har "kontroll" over dette tilbudet, og ikke har "redaksjonelt ansvar" eller er "medietjenestetilbyder" i henhold til direktivets artikkel 1 c) og d). Utover grunnpakettilbudet kan kundene i tillegg velge å abonnere på enkeltkanaler eller øvrige kanalpakker.

5. Om audiovisuelle bestillingstjenester

Direktivets artikkel 1 c) setter som vilkår for redaksjonelt ansvar for bestillingstjenester at tilbyderen har effektiv kontroll over både utvelgelsen av programmer og tilretteleggelsen (prioriteringen) av disse i en katalog. Dette er kumulative vilkår, og avgrensningen av disse står helt sentralt for å kunne finne frem til virkefeltet for direktivet.

Hva som f.eks. skal forstås med en "katalogisering", er ikke utdypet nærmere, heller ikke i departementets høringsnotat, annet en at det vil bero på en "individuell vurdering" av tilbudene.

---

¹ I høringsnotatet side 20, i boksen for departementets forslag, benyttes allikevel begrepet "redaksjonelt ansvar".

Get er ikke enig med departementet i at plassering av programmer i en elektronisk programguide (EPG) skal anses som en redaksjonell oppgave som utløser ansvar etter direktivet. En EPG er et teknisk hjelpemiddel som gjør det enklere for brukerne å finne frem i det samlede tilbudet, f.eks. ved å søke etter titler, sendetider eller sjangere, eller f.eks. å gjøre opptak. Dette gir imidlertid ikke distributøren noen utvidet grad av kontroll over innholdet i tjenesten, og kan derfor ikke tjene som et kriterium for redaksjonelt ansvar eller kontroll. Den elektroniske programguiden gir tvert imot kundene mulighet til selv å velge hvordan innholdet skal presenteres gjennom å lage egen favoritt lister, eller å selv velge hvordan EPG'n skal genereres på bakgrunn av egne interesser (for eksempel få presentert en egen EPG med kun barnekanalene, sportskanalene etc)

Når det gjelder Filmleietilbudet (VOD), kjøpes dette innholdet inn fra forskjellige leverandører der disse leverandørene ofte stiller vilkår for hvorledes deres innhold skal tilrettelegges og presenteres innenfor det samlede filmleietilbudet. Dette tilbudet fra innholdsleverandørene består av et bredt utvalg av filmer fra en rekke ulike filmstudioer. Dette kan sammenliknes med at Get har en portal der ulike innholdsleverandører distribuerer sitt innhold. Get har slik sett ikke redaksjonelt ansvar for dette innholdet.

Direktivet for øvrig har i fortalens pkt. 19 en klargjøring av at aktører som har som oppgave å gi tilgang til andres innhold, dvs. distributørene, ikke er omfattet av direktivet. Get mener dette er relevant i forhold til vurderingen av et VOD-tilbud av den art som vi har.

Get opplever at departementet gjennom sine vurderinger i høringsnotatet kan komme til å falle ned på at en bestillingstjeneste av den art Get tilbyr vil komme inn under direktivets virkefelt, uten at vi kan se at dette er tilstrekkelig belyst. Det er derfor etter vårt syn ønskelig at spørsmålet om hvem som skal anses som tjenestetilbyder gjennomgås og klargjøres. Dette må gjøres i nært samspill med de berørte aktørene, slik at de bakenforliggende forhold blir hensyntatt i vurderingen.

Get viser for øvrig til at danske myndigheter i sin vurdering av dette spørsmålet har falt ned på at det primært bare er kringkastingsselskapenes *egne* nett-tjenester (som kan omfatte både tv-programmer og on-demand-tjenester) som vil omfattes av direktivets definisjon av audiovisuelle bestillingstjenester². Det presiseres at on-demand tjenester skal ha stor likhet med tradisjonelle tv-utsendelser, for å falle inn under direktivets virkefelt. I England har Ofcom gitt uttrykk for tilsvarende synspunkter. Endelig må det tas hensyn til at AMT-direktivet er et minimumsdirektiv, og at Norge ikke bør avvike det som blir forståelsen av direktivets innhold i andre europeiske land.

Når det gjelder mulige beskyttelsestiltak i forhold til audiovisuelle bestillingstjenester, vil som departementet nevner, slike spørsmål blir utredet nærmere av Medieansvarsutvalget.

6. Samregulering

Get mener samregulering kan være et nyttig virkemiddel for å finne frem til egnede reguleringsformer for audiovisuelle bestillingstjenester, i den grad slike tjenester blir omfattet av virkefeltet for reguleringen. Samregulering vil åpne for dialog mellom tilbyderne og myndighetene, noe som er viktig i en fase av utviklingen av bestillingstjenester, der vi ennå befinner oss på begynnerstadiet. Departementet viser til samregulering som virkemiddel i

---

² Se Kulturministeriets høringsnotat pkt. 4.2.2.

forhold til beskyttelse av mindreårige, noe Get støtter, men vi tror at også andre spørsmål med fordel kan avklars gjennom samregulering.

7. Andre spørsmål

Get støtter departementets syn på at det ikke skal innføres krav om teksting av audiovisuelle bestillingstjenester.

Videre er vi enige med departementet i at det bør utvises forsiktighet med å regulere krav til europeisk innhold i slike tjenester, idet det på det nåværende tidspunkt ikke foreslås konkrete tiltak av denne type.

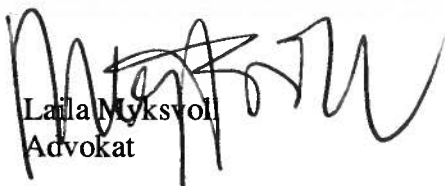
Vi er også enige med departementet i at audiovisuelle bestillingstjenester som kommer inn under kringkastingslovgivningen, skal unntas fra film- og videogramloven, for å unngå dobbeltregulering.

8. Avslutning

Get ser for seg en fase med videre utvikling av både eksisterende samt nye on-demand-tjenester i tiden som kommer, der det er viktig at myndighetene ikke hopper for raskt på løsninger som ikke er tilpasset de reelle reguleringsbehov, og som legger unødige hindringer i veien for utviklingen av brukervennlige og innovative audiovisuelle bestillingstjenester. Målet må være å finne en balanse mellom å sikre nye og fremtidsrettede tjenestetilbud og at den kommersielle virksomhet for bestillingstjenester blir levedyktig, samtidig som samfunnets behov for beskyttelse mot skadelig eller rettstridig innhold blir ivarettatt. Det er videre viktig at ikke Norge innfører særregulering på området, men harmoniserer sin implementering med andre land.

Med vennlig hilsen

Get AS

Laila Myksvoll
Advokat